

Lieta C-362/05 P

Jacques Wunenburger

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

Apelācija — Civildienests — Paaugstināšana amatā — Atlases procedūra — Prasītāja
kandidatūras noraidīšana — Atvaļināšana — Pienākums norādīt pamatojumu —
Kļūda tiesību piemērošanā — Pretapelācija — Strīda priekšmets —
Interese celt prasību

Ģenerālvokātes Julianas Kokotes [*Juliane Kokott*] secinājumi, sniegti
2007. gada 15. februārī I - 4336
Tiesas (ceturtā palāta) 2007. gada 7. jūnija spriedums I - 4355

Sprieduma kopsavilkums

1. *Apelācija — Priekšmets*
(*Tiesas Statūtu 56. panta otrā daļa*)

2. *Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdētā akta spēkā neesamības atzīšana tiesvedības laikā — Prasība, kurā saglabāts tās priekšmets apstrīdētā akta neatcelšanas gadījumā (EKL 230. pants un 233. panta 1. daļa; Civildienesta noteikumu 29. pants)*

1. Tā kā saskaņā ar Tiesas Statūtu 56. panta otro daļu apelācijas sūdzību var iesniegt personas, kuru prasījumi vai iebildumi nav apmierināti vai ir apmierināti daļēji, ir pieņemama apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas spriedumu, ar ko noraidīts vienas puses izvirzītais iebildums par prasības nepieņemamību vai iebildums par tiesvedības izbeigšanu pirms sprieduma taisīšanas, pat ja prasība ir noraidīta kā nepamatota. Saskaņā ar šo tiesību normu nav jānošķir tas, vai ar Pirmās instances tiesā celto un tās noraidīto iebildumu ir vēlme panākt, lai prasību noraida vai nu tāpēc, ka tā ir nepieņemama, vai tāpēc, ka tai nav priekšmeta, jo runa ir par diviem procesa jautājumiem, kuri, ja atbildes uz tiem būtu apstiprinošas, neļautu Pirmās instances tiesai pieņemt lēmumu par lietas būtību.

(sal. ar 36.–39. punktu)

2. Akta, kas ir apstrīdēts ar mērķi to atcelt, spēkā neesamība, kas ir atzīta tiesvedības laikā, pati par sevi nenozīmē, ka Kopienas tiesai ir jānolemj izbeigt tiesvedību pirms sprieduma taisīšanas priekšmeta vai intereses celt prasību sprieduma pasludināšanas dienā neesamības dēļ. Strīds

saglabā savu priekšmetu, ja nelabvēlīgais akts formāli nav bijis atcelts, un prasītājs var saglabāt interesi prasīt tā atcelšanu, lai ļautu izvairīties no tā, ka iespējama šī akta prettiesiskums atkārtojas nākotnē. Šāda interese celt prasību izriet no EKL 233. panta pirmās daļas, saskaņā ar kuru iestādēm, kuru pieņemtie akti ir pasludināti par spēkā neesošiem, ir jāveic pasākumi, lai pildītu Tiesas spriedumu. Tomēr šī interese celt prasību var pastāvēt tikai tad, ja apgalvotais prettiesiskums var atkārtoties nākotnē, neņemot vērā tās lietas apstākļus, kura bijusi pamatā prasītāja celtajai prasībai.

Tāds ir prasības atcelt tiesību aktu, kuru ir cēlis ierēdnis, apstrīdot savas kandidatūras uz vakanto amata vietu noraidīšanu un cita ierēdņa iecelšanu, gadījums, kad iestāde tiesvedības laikā veikusi atvaļināšanu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 50. pantu un organizējusi jaunu atlases procedūru, tādējādi par spēkā neesošiem padarot apstrīdētos lēmumus, tiktāl, ciktāl prasītājs apstrīd procedūru, kurā tika veikta sākotnējā iecelšana. Pretēji novērtējumam pēc būtības, kas veikts par dažādiem kandidātiem, kuri pretendē uz attiecīgu ieņ-

mamo amatu, konkursa procedūras kārtība var atkārtoties nākotnē līdzīgā procedūrā; līdz ar to prasītājs saglabā savu interesi celt prasību par apstrīdētajiem lēmumiem, pat ja tie attiecībā uz

viņu nerada sekas par labu nākotnes kandidatūrām uz tādiem amatiem kā šis amats.

(sal. ar 47.–52. un 58.–60. punktu)